

Protokół

19. posiedzenia, 2. sesyi, VI. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 19. listopada 1890.

Początek o godzinie 10 m. 20 przed południem.

Przewodniczący Marszałek krajowy JO. Eustachy książę Sanguszko.

Sekretarze pp. Stanisław Jędrzejowicz, Dr. Włodzimierz Kozłowski, Konstanty Teliszewski, Antoni hr. Wodzicki.

Obecnych posłów 137.

Ze strony c. k. Rządu J. E. c. k. Namieśnik Kazimierz hr. Badeni i c. k. Radaea dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Protokół z 17. posiedzenia uznaje Marszałek za przyjęty, gdyż żadnych przeciw niemu nie wniesiono zarzutów. Protokół z 18. posiedzenia złożonym jest do przejrzenia w biurze sejmowem.

Sekretarz p. Stanisław Jędrzejowicz odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 19. listopada b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej L. s. 1.151.

Komisji gminnej L. s. 1.152, 1.154.

Komisji administracyjnej L. s. 1.153, 1.157, 1.175.

Komisji petycyjnej L. s. 1.158.

Komisji szkolnej L. s. 1.159, 1.160, 1.161, 1.162, 1.163, 1.164.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s. 1.166.

Wydziałowi krajowemu zaś przekazano petycje do L. s. 1.155, 1.156, 1.165, 1.167, 1.168, 1.169, 1.170.

Przy odczytywaniu petycji do L. s. 1.176 Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie, przez p. Rapoporta, w sprawie usunięcia postanowień taryfowych węgierskich tamujących wywóz galicyjski, ewentualnie w sprawie objęcia przez Państwo kolei galicyjskiej Karola Ludwika, przydzielonej komisji administr., przemawia p. Rapoport i wnosi, ażeby komisya administracyjna jeszcze na bieżącej sesyi o tej petycji sprawę zdała.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem p. Rapoporta.

Sekretarz p. Antoni hr. Wodzicki odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że czynność Rad powiatowych rozszerzając się z roku na rok ogromnie tak z przyczyny coraz nowych ustaw krajowych przez Sejm uchwalanych, jak wskutek rozwoju życia autonomicznego, nowych wymogów i zadań stawianych Radom powiatowym do spełnienia, pociąga za sobą potrzebę uzdolnionych i fachowo ukwalifikowanych urzędników powiatowych;

zważywszy, że Wydziały Rad powiatowych są poniekąd organami pośredniczącymi w zarzą-

dzeniach Wydziału krajowego, wskutek czego pewien jednolity związek i ujednostajnienie w załatwianiu spraw byłoby pożądane;

zważywszy, że ludzie odpowiednio wykształceni nie garną się do autonomicznej służby powiatowej, gdyż brak awansu i zapewnionej przyszłości ich wcale do tego nie zachęca, wskutek czego posady te dostają się ludziom albo nieodpowiednim, lub takim, którzy posadę tę jako przejściową uważają, na czym administracya autonomiczna cierpi;

zważywszy wreszcie, że kandydaci na posady urzędników autonomicznych powinni nabyć przygotowania fachowego w praktycznej szkole Wydziału krajowego wprzód, zanim się na powiat dostaną, aby znów kiedyś z powiatu do Wydziału krajowego powrócić mogli, wzbogaceni doświadczeniem i znajomością ludzi, stosunków i potrzeb kraju, na czymby tak Rady powiatowe jak i Wydział krajowy niezmiernie zyskać musiały;

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wzięwszy pod rozwagę jako alegat do wniosku załączone zasady, przedłożył Sejmowi na najbliższej sesji o tym wniosku sprawozdanie a względnie:

a) projekt jednolitego statutu organizacyjnego dla autonomicznych urzędników powiatowych jako służby krajowej;

b) projekt statutu emerytalnego dla tychże urzędników.

Wnioskodawca: St. Larysz-Niedzielski.

St. Tarnowski jun., M. Torosiewicz, Schnell, T. Rozwadowski, Zoll, Wodzicki Ludwik, Adam Jędrzejowicz, Jan Tarnowski, Abrahamowicz, Szepteycki, Gniewosz, Madeyski, Mazaraki, Vivien, Tyszkiewicz, Struszkiewicz, Lenartowicz, E. Torosiewicz, T. Merunowicz, Hoszard, Albin Rayski, St. Szczepanowski, Wład. Koziembrodzki, Puzyna, E. Raczyński, Lasocki, E. Micewski, Zamoyski, St. Tarnowski st., Dydyński, Stan. Jędrzejowicz.

(Załącznik powyższego wniosku).

Z a s a d y

mające być uwzględnione przy układaniu pragmatyki służbowej dla urzędników autonomicznych po powiatach i statutu emerytalnego.

I. Urzędnicy zajmujący stałe posady w Wydziałach powiatowych a będący urzędnikami kon-

ceptowymi i conceptowo technicznymi, mają być objęci jednym statutem służby krajowej z urzędnikami Wydziału krajowego.

II. Urzędnicy ci mieć powinni odpowiednią kwalifikacyę uzdolnienia wymaganą do otrzymania posady w Wydziale powiatowym, którą to kwalifikacyę określi oddzielna instrukcyja wydana przez Wydział krajowy. Nominacye ich przez Radę powiatową w myśl §. 26. ust. o reprezent. pow. potwierdzonemi być winny przez Wydział krajowy.

III. Przepisy dyscyplinarne dziś obowiązujące co do urzędników Rad powiatowych w myśl §. 33. ust. o reprezent. pow. utrzymuje się w swej mocy. Urzędnicy ci usuniętymi z posady być mogą tylko na podstawie śledztwa dyscyplinarnego przeprowadzonego przez Wydział powiatowy i potwierdzonego przez Wydział krajowy lub wskutek śledztwa dyscyplinarnego przeprowadzonego przez Wydział krajowy. Pragmatykę służbową obowiązującą urzędników przy Wydziałach Rad powiatowych wyda Wydział krajowy z uwzględnieniem przedewszystkiem władzy i powagi Wydziałów i prezesów Rad powiatowych nad tymiż urzędnikami w myśl §. 26. ust. o reprezent. pow.

IV. Zwiększone potrzeby wydatków emerytalnych funduszu krajowego wskutek pomieszczenia na etacie krajowym urzędników Rad powiatowych pokrywają na rzecz funduszu krajowego powiaty, wnosząc co roku odpowiednią kwotę do skarbu krajowego, w stosunku do płac urzędników Rad powiatowych, zajmujących posady stałe objęte, ogólnym etatem urzędników krajowych.

V. Wydział krajowy dla ujednostajnienia manipulacji powiatowego samorządu wyda obowiązującą wszystkie Reprezentacye powiatowe jedną instrukcyją manipulacyjną, odnoszącą się do wszystkich gałęzi samorządu.

VI. Urzędnicy zajmujący dziś posady conceptowe lub conceptowo techniczne przy Wydziałach powiatowych utrzymanymi zostają w swych urzędach, jeśli sobie odnośna Rada powiatowa tego życzyć będzie. Obowiązani są wszakże urzędnicy ci, pragnąc być umieszczonymi na ogólnym etacie urzędników krajowych, podać się najdalej w ciągu dwóch lat od czasu prawomocności statutu organizacyjnego służby autonomicznej po powiatach, egzaminowi kwalifika-

cyjnemu lub też na podstawie posiadanych kwalifikacyj pozyskać zwolnienia od takowegoż ze strony Wydziału krajowego.

VII. Funkcyonaryuszów przy Radach powiatowych, prócz wymienionych powyżej urzędników, ustanawia i mianuje w myśl §. 26. o reprezent. pow. Rada a względnie Wydział powiatowy. Postanowione wszakże dla tych funkcyonaryuszów przepisy służbowe obowiązany jest Wydział powiatowy przedłożyć do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu w celu odpowiedniego ustanowienia stosunku służbowego pomiędzy tymiż funkcyonaryuszami powiatowymi a wyżej wymienionymi urzędnikami.

Marszałek oświadcza, iż wniosek ten traktowanym będzie podług przepisów regulaminu.

Marszałek oznajmia, iż udzielił p. Wiktorowi sześciodniowego urlopu.

Na wniosek Marszałka Izba uchwałą jednomyślnie powziętą upoważnia Marszałka krajowego do wyrażenia Najjaśniejszej Cesarzowej Elżbiecie najuniżeńszych życzeń i uczuć wierno-podańczych z powodu Imienin przypadających w dniu dzisiejszym.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji sanitarnej o przedłożeniu rządowem w przedmiocie urzędzenia służby zdrowia w gminach i na obszarach dworskich. Sprawozdawca poseł Pilat.

Marszałek objaśnia, iż mową generalnym za wnioskiem komisji sanitarnej obranym został p. Czyżewicz i udziela mu głosu.

Przemawia p. Czyżewicz.

Przemawia sprawozdawca.

Przystąpiono do głosowania.

Marszałek przemawia pod względem formalnym i poddaje pod głosowanie wniosek p. Klemensa Dzeduszyckiego w brzmieniu następującem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Przedłożenie rządowe z projektem ustawy sanitarnej, oraz sprawozdanie komisji sanitarnej, udziela się Wydziałowi krajowemu z poleceniem, iżby zbadał tę sprawę, zasięgnął w tej mierze

zdania Reprezentacyj powiatowych, oraz opinii instytucyj i towarzystw fachowych, i na najbliższej sesji sejmowej przedłożył odpowiednie wnioski.

Izba w głosowaniu odrzuca ten wniosek.

Następnie poddaje Marszałek pod głosowanie wniosek p. Potoczka w brzmieniu następującem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Projekt ustawy odsyła się napowrót do komisji z poleceniem poczynienia zmian w tym kierunku, ażeby skarb państwa przyczyniał się do ponoszenia kosztów na wydatki sanitarne.“

Izba w głosowaniu odrzuca powyższy wniosek i przystępuje do rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem komisji sanitarnej o przedłożeniu rządowem w przedmiocie urzędzenia służby zdrowia w gminach i na obszarach dworskich.

Przystąpiono tedy do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta §§. 1. 2. i 3. projektu ustawy o urzędzeniu służby zdrowia w gminach i obszarach dworskich:

§. 1. Celem wykonywania obowiązków sanitarno-policyjnych, nałożonych gminom w §§. 3. i 4. ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 nr. 68 dz. p. p. będą ustanowieni lekarze gminni lub lekarze okręgowi.

§. 2. Gminy mające osobny statut gminny, jako też gminy, w których obowiązuje ustawa z dnia 13. marca 1889 nr. 24 dz. ust. kraj., mają utrzymywać własnym kosztem potrzebną ilość lekarzy gminnych (miejskich) tak, żeby na każde 15.000 mieszkańców przypadał co najmniej jeden lekarz.

Inne gminy mogą ustanowić własnych lekarzy gminnych (miejskich), jeżeli poniosą wszystkie wydatki połączone z ich utrzymaniem.

§. 3. Gminy nie utrzymujące własnych lekarzy w myśl §. 2. łączone będą z gminami tego samego powiatu politycznego i z istniejącymi przy nich obszarami dworskimi w okręgi sanitarne.

Dla każdego okręgu sanitarnego ustanowiony będzie lekarz okręgowy.

Izba w głosowaniu uchwała §§. 1, 2 i 3. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 4:

§. 4. Tworzenie okręgów sanitarnych postępować będzie w całym kraju stopniowo, w miarę rozporządzalnych sił lekarskich i z uwzględnieniem stosunków finansowych powiatów i kraju, w ten sposób, że przed innymi tworzone będą okręgi sanitarne w okolicach, których stosunki sanitarne są najniekorzystniejsze.

Sejm krajowy po wejściu w życie niniejszej ustawy uchwali, ile okręgów sanitarnych ma być utworzonych w najbliższym roku.

Pomnożenie liczby okręgów zależeć będzie od dalszych uchwał Sejmu.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi następującą poprawkę do §. 4:

Zamiast §. 4. komisyjnego czynię wniosek o przyjęcie §. 4. w następującej osnowie:

§. 4. Tworzenie okręgów sanitarnych postępować będzie stopniowo, w miarę rozporządzalnych sił lekarskich, a z uwzględnieniem stosunków finansowych powiatu i kraju.

Przedewszystkiem tworzone będą okręgi sanitarne w okolicach, których stosunki sanitarne są najgorsze.

Po wejściu w życie niniejszej ustawy Sejm krajowy stanowić będzie na wniosek Wydziału krajowego, uczyniony w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, o ilości każdorazem utworzyć się mających okręgów sanitarnych.

Izba popiera powyższą poprawkę.

Przemawia p. ks. Siczynski.

Przemawia p. Czyżewicz.

Przemawia p. Bobrzyński i przystępując do pierwszego i trzeciego ustępu poprawki p. Abrahamowicza, oświadcza się przeciw ustępowi drugiemu tej poprawki.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia sprawozdawca i przyjmuje ustęp pierwszy i drugi poprawki p. Abrahamowicza.

Sprawozdawca proponuje dalej rozdzielnie głosowania nad §. 4. według pojedynczych ustępów.

Izba w głosowaniu uchwala ustęp pierwszy §. 4 zgodnie z wnioskiem Komisji i przyjętą

przez sprawozdawcę poprawką p. Abrahamowicza.

Następnie odrzuca Izba nieprzyjętą przez sprawozdawcę poprawkę p. Abrahamowicza do drugiego ustępu §. 4 i uchwała ten ustęp zgodnie z wnioskiem komisji i przyjętą przez sprawozdawcę dalszą poprawką p. Abrahamowicza.

Wreszcie uchwała Izba trzeci ustęp §. 4. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta §. 5.:

§. 5. W granicach określonych uchwałą Sejmu (§. 4.) utworzenie okręgu sanitarnego zależy od uchwały Wydziału krajowego powziętej w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem po zasięgnięciu opinii c. k. krajowej Rady zdrowia.

W tym celu na wezwanie Wydziału krajowego Wydział powiatowy zasiągnawszy zdania gmin i obszarów dworskich, przedstawi w porozumieniu z polityczną władzą powiatową wniosek, które gminy i obszary dworskie ze względu na oddalenie poszczególnych miejscowości, na ich zaludnienie, stosunki komunikacyjne, obecne siedziby lekarzy i inne ważne stosunki miejscowe mają być złączone w jeden okręg sanitarny i gdzie ma być siedziba lekarza okręgowego.

Gdyby Wydział powiatowy mimo powtórnego wezwania takiego wniosku nie przedstawił w oznaczonym terminie, natenczas Wydział krajowy skutecznie czynności, poruczone w poprzednim ustępie Wydziałowi powiatowemu.

W ten sam sposób ma być przeprowadzoną każda zmiana granic okręgu sanitarnego.

Przemawia p. hr. Rey i wnosi zamieszczenie na końcu §. 5. następującego ustępu:

„Dopóki powiat nie będzie podzielony na okręgi sanitarne, może Wydział powiatowy w porozumieniu z c. k. Starostą delegować czasowo lekarza okręgowego do czynności po za obrębem okręgu sanitarnego, a mianowicie jeżeli okaże się potrzeba stłumienia choroby zaraźnej wybuchłej po za okręgiem.

Zarządzenie takie usprawiedliwi Wydział powiatowy przed Wydziałem krajowym, a c. k. Starosta przed c. k. Namiestnictwem“.

Izba nie popiera tej poprawki — i uchwała §. 5. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca odczytuje §. 6.:

§. 6. W okręgu sanitarnym mieścić się mogą z reguły tylko gminy i obszary dworskie, należące do tego samego powiatu politycznego.

Wyjątkowo można na wniosek jednego z interesowanych Wydziałów powiatowych połączyć w jeden okręg sanitarny części sąsiednich powiatów.

W takim razie Wydział krajowy oznaczy na podstawie stosunków zaludnienia i opłacanych podatków, w jakim stosunku winny interesowane powiaty przyczynić się do opłacenia lekarza okręgowego i postanowi, która reprezentacja powiatowa ma w okręgu tak złożonym spełniać czynności przekazane reprezentacyom powiatowym przez niniejszą ustawę.

W drodze postępowania wskazanego w §. 5. dla tworzenia okręgów sanitarnych można lekarzowi gminnemu (§. 2.) za zgodą reprezentacji odnośnej gminy przydzielić jedną lub więcej gmin przyległych wraz z istniejącymi przy nich obszarami dworskimi, jeśli przez to nie dozna uszczerbku wykonywanie obowiązków sanitarno-policyjnych w gminie, której ten lekarz służy.

Jakie wynagrodzenie taki lekarz pobierać będzie za czynności sanitarno-policyjne w przydzielonych gminach i obszarach dworskich z funduszków przeznaczonych na opłacenie lekarzy okręgowych, oznaczy Wydział krajowy po wysłuchaniu Wydziału powiatowego i reprezentacji gminy, która tego lekarza utrzymuje.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi do drugiego i trzeciego ustępu §. 6. następujące poprawki:

Wysoki Sejm raczy uchwalić zamiast alinei drugiej i trzeciej, proponowanej przez komisję, następujące postanowienia w §. 6.:

„Wyjątkowo można na wniosek jednego z interesowanych Wydziałów powiatowych połączyć w jeden okręg sanitarny, miejscowości z sąsiednich powiatów.

W takim razie Wydział krajowy oznaczy na podstawie zaludnienia i opłacanych podatków, w jakim stosunku winny interesowane powiaty przyczynić się do opłacania lekarza okręgowego, i która reprezentacja powiatowa ma w okręgu tak złożonym spełniać czynności przekazane reprezentacyom powiatowym niniejszą ustawą“.

Izba popiera powyższy wniosek.

Sprawozdawca przyjmuje te poprawki.

Izba w głosowaniu uchwała §. 6. zgodnie z wnioskiem komisji i przyjętymi przez sprawozdawcę poprawkami p. Abrahamowicza.

Sprawozdawca czyta §. 7:

§. 7. Chcący uzyskać posadę lekarza gminnego lub okręgowego muszą prócz dostatecznej fizycznej zdatności posiadać następujące warunki:

1. prawo obywatelstwa austriackiego,
2. dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej,
3. nieskazitelny charakter,
4. znajomość języków krajowych.

Między kandydatami mają pierwszeństwo ci, którzy wykazą się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego albo egzaminem fizykiem.

Kandydaci, ubiegający się o posadę lekarza gminnego w miastach o własnym statucie, muszą wykazać się egzaminem fizykiem.

Przemawia p. Abrahamowicz i proponuje następujący dodatek jako ustęp piąty.:

Wysoki Sejm zamieścić raczy w §. 7. dalszy warunek:

5. „praktyka najmniej dwuletnia w zawodzie lekarskim“.

Izba popiera dostatecznie powyższą poprawkę.

Sprawozdawca przyjmuje tę poprawkę p. Abrahamowicza.

Izba w głosowaniu uchwała §. 7. zgodnie z wnioskiem komisji i przyjętą przez sprawozdawcę poprawką p. Abrahamowicza.

Sprawozdawca czyta §. 8.:

§. 8. Lekarzy gminnych mianuje Rada gminna (miejska) na wniosek naczelnika gminy (prezydenta, burmistrza).

Lekarzy okręgowych mianuje Wydział powiatowy.

W powiatach pobierających subwencję z funduszu krajowego (§. 12), mianowanie lekarzy okręgowych podlega zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

Tak lekarze gminni jak lekarze okręgowi mogą być mianowani stale lub też tymczasowo,

Tymczasowe obsadzenie posady nie może jednak trwać dłużej jak rok jeden. Po upływie tego czasu rada gminna, a względnie Wydział powiatowy orzecze, czy posada ma być stale nadana.

W miastach mających osobny statut gminy, tudzież w miastach, podlegających ustawie z 13. marca 1889 nr. 24. dz. u. kr. lekarze gminni stale zamianowani stoją na równi z urzędnikami miejskimi stale mianowanymi.

Celem obsadzenia posady lekarza gminnego lub okręgowego należy rozpisać konkurs i ogłosić go przynajmniej w urzędowej gazecie krajowej.

Mianowanemu lekarzowi gminnemu lub okręgowemu należy wydać dekret i określić w nim dokładnie warunki nadania posady.

W gminach, o których mowa w §. 2. niniejszej ustawy, pozostają ci lekarze gminni (miejscy), którzy urzędować będą w czasie wejścia w życie niniejszej ustawy, i nadal na swych posadach, dopóki obowiązuje umowa z gminą uprzednio zawarta. Jednakże i do nich stosować się będą odtąd postanowienia niniejszej ustawy co do najniższej płacy i co do możliwości usunięcia lekarza gminnego.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi następującą poprawkę do drugiego ustępu §. 8.:

Wysoki Sejm w drugim ustępie §. 8. raczy uchwalić:

Lekarzy okręgowych mianuje Rada powiatowa (zamiast „Wydział powiatowy“).

Przemawia p. Lasocki i stawia poprawkę, której jednak Izba nie popiera.

Przemawia p. ks. Siczynski i wnosi następującą poprawkę do §. 8.:

Ustęp drugi §. 8. ma brzmieć:

„Lekarzy okręgowych mianuje Rada powiatowa na wniosek Wydziału Rady powiatowej“:

W ustępie czwartym §. 8. zamiast: „względnie Wydział powiatowy“ ma być: „względnie Rada powiatowa“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia p. ks. Siczynski

Przemawia p. Kramarczyk i przystępuje do wniosku p. ks. Siczynskiego a cofa swoją poprawkę.

Przemawia sprawozdawca i sprzeciwia się poprawce p. ks. Siczynskiego.

Marszałek poddaje pod głosowanie §. 8. z wyjątkiem ustępu drugiego i czwartego.

Izba uchwała ten §. z wyjątkiem ustępów drugiego i czwartego, zgodnie z wnioskiem komisji.

Następnie poddaje Marszałek pod głosowanie poprawkę p. ks. Siczynskiego.

Izba odrzuca tę poprawkę i uchwała ustępy drugi i czwarty §. 8. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta §. 9.:

§. 9. Naczelnik gminy (burmistrz), a względnie prezes Rady powiatowej zawiadomi polityczną władzę powiatową, kto został zamianowany lekarzem gminnym lub okręgowym, a kierownik tego urzędu ma odebrać przysięgę od mianowanego lekarza w obecności naczelnika gminy (burmistrza), a względnie w obecności delegata Rady powiatowej.

W miastach mających własny statut gminny, odbiera przysięgę od lekarzy gminnych prezydent miasta.

Izba w głosowaniu uchwała §. 9. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 10.:

§. 10. W razie czasowego braku lekarza gminnego lub okręgowego ma naczelnik gminy (burmistrz), a względnie Wydział powiatowy zarządzić, aby inny lekarz pełnił tymczasem służbę sanitarną w gminie lub w okręgu sanitarnym.

Przemawia p. Lasocki.

W czasie przemówienia p. Lasockiego przewodnictwo obejmuje Zastępca Marszałka krajowego.

Izba nie popiera poprawki p. Lasockiego i uchwała §. 10. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta §. 11.:

§. 11. Lekarze gminni pobierają z kasy gminnej płacę, którą ustanowi rada gminna (miejska).

Lekarze okręgowi pobierają płacę tudzież zwrot kosztów za podróże służbowe. Wysokość

tych zwrotów oznaczy Wydział krajowy dla każdego okręgu sposobem ryczałtu. Wydatki na płace lekarzy okręgowych ponosi fundusz powiatowy, koszta zaś podróży tych lekarzy ponosi fundusz krajowy.

Płaca lekarza gminnego lub okręgowego nie może być niższą jak 500 zł.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi następującą poprawkę do drugiej alinei §. 11.:

Zamiast alinei drugiej §. 11. proponuję:

„Lekarze okręgowi pobierają płacę, tudzież zwrot kosztów za podróże służbowe.

Wysokość płacy ustanowi Rada powiatowa, zaś wysokość zwrotu kosztów za podróże służbowe Wydział krajowy dla każdego okręgu sposobem ryczałtu.

Wydatki na płace lekarzy okręgowych ponosi fundusz powiatowy, koszta zaś podróży tych lekarzy fundusz krajowy“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Fruchtman, i stawia następującą poprawkę do §. 11.:

„Wydatki na płacę lekarzy okręgowych ponosi fundusz sanitarny“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Polanowski i wnosi następującą poprawkę do drugiego ustępu §. 11.:

Zamiast ustępu: „Wydatki na płacę lekarzy okręgowych itd.“ raczy Wysoki Sejm uchwalić:

„Połowę wydatku na płacę lekarzy okręgowych oraz na koszta podróży tych lekarzy ponosi fundusz powiatowy i fundusz krajowy, drugą połowę ponosi fundusz państwowy z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Przemawia p. ks. Siczynski.

Przemawia c. k. komisarz rządowy.

Przemawia sprawozdawca i przyjmuje poprawkę p. Abrahamowicza, oświadcza się zaś przeciw poprawce p. Fruchtmana.

Przystąpiono do głosowania.

Izba uchwała ustęp pierwszy §. 11. zgodnie z wnioskiem komisji.

Następnie odrzuca Izba poprawkę p. Polanowskiego i p. Fruchtmana, a uchwała ustęp 2. §. 11. zgodnie z wnioskiem komisji i przyjętą przez sprawozdawcę poprawką p. Abrahamowicza.

Wreszcie uchwała Izba ustęp 3. §. 11, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta §. 12.:

§. 12. Do funduszu powiatowego wpływać będą:

a) opłaty za wykonywanie przez lekarza okręgowego poszczególnych urzędowych czynności sanitarnych w gminach i na obszarach dworskich (jak n. p. za oględziny zwłok, oględziny bydła i mięsa i t. p.).

b) przychody z zobowiązań prawnoprywatnych służących do pokrycia wydatków na cele publicznej służby zdrowia równie jak przychody fundacji na ten cel przeznaczonych w gminach i obszarach dworskich, które należą do okręgów sanitarnych.

Jeżeli wydatki na płace lekarzy okręgowych po straceniu przychodów pod a) i b) wyszczególnionych a ewentualnie po dodaniu wydatku w §. 13. przewidzianego, przynoszą razem 1% podatków bezpośrednich przypisanych do poboru w całym powiecie, natenczas fundusz krajowy obowiązany jest udzielić powiatowi subwencji w wysokości owej przewyżki.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi następującą poprawkę w miejsce ustępu a) §. 12.:

Do funduszu powiatowego wpływać mają:

a) opłaty za oględziny zwłok, o ile czynność ta w pojedynczych miejscowościach okręgu sanitarnego przez lekarza okręgowego stale pełnioną będzie;

b) opłaty za dokonywane stale przez lekarza okręgowego oględziny bydła i mięsa w okręgu sanitarnym;

c) przychody i t. d. wedle wniosku komisji zamieszczonego pod b).

Izba popiera te poprawkę.

Przemawia p. Żardecki i przystępując do poprawki p. Abrahamowicza, wnosi następującą poprawkę do §. 12.:

a) Opłaty czynione przez gminy i obszary dworskie w stosunku do swych powinności podatkowych....

Izba popiera powyższą poprawkę.

Przemawia p. Huryk i przyłącza się do poprawki p. Żardeckiego.

Przemawia p. ks. Siczynski i wnosi opuszczenie ustępu zamkniętego w nawiasie w §. 12.

Przemawia sprawozdawca i przyjmuje poprawkę p. Abrahamowicza.

Przystąpiono do głosowania.

Izba w głosowaniu uchwała ustępy a) i b) §. 12. zgodnie z przyjętą przez sprawozdawcę poprawką p. Abrahamowicza.

Następnie uchwała Izba ustęp c) dawniejszy b) §. 11. zgodnie z wnioskiem komisji.

Zastępca Marszałka oświadcza, iż przez uchwalenie §. 11. w brzmieniu proponowanym przez p. Abrahamowicza, upadła poprawka p. Żardeckiego.

Sprawozdawca odczytuje §. 13.:

§. 13. Jeżeli do powiatu, opłacającego jednego lub więcej lekarzy okręgowych w myśl §§. 11. i 12. tej ustawy, należy gmina, która według §. 2. tej ustawy utrzymuje własną służbę sanitarną, natenczas Wydział krajowy oznaczy kwotę, która z funduszu powiatowego ma być wypłacaną corocznie tej gminie na jej własne wydatki sanitarne, a to z uwzględnieniem udziału tej gminy w opędzaniu ogólnych wydatków powiatowych, a przeto także wydatków powiatu na płace lekarzy okręgowych.

Po zrzeczeniu się głosu przez p. Abrahamowicza, Izba uchwała §. 13. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta §. 14.:

§. 14. Lekarze gminni i okręgowi są stałymi fachowymi organami, powołanymi do współdziałania przy wykonywaniu sanitarno-policyjnych obowiązków (§§. 3. i 4. ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 nr. 68. Dz. p. p.) i mają z tego względu charakter urzędników publicznych.

Obowiązki służbowe lekarzy gminnych i okręgowych określi instrukcja, którą wyda polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym, zasiągnąwszy opinii c. k. krajowej Rady zdrowia. W instrukcji tej ma być określony szczegółowo także obowiązek tych lekarzy do leczenia bezpłatnego ubogich chorych.

Lekarzowi gminnemu lub okręgowemu nie wolno żądać ani przyjmować wynagrodzenia od stron za wykonanie czynności wchodzących w zakres gminnej służby zdrowia.

Lekarze gminni i lekarze okręgowi obowiązani są bezpłatnie szczepić ospę w miejscu swej siedziby.

Lekarze okręgowi obowiązani są wykonywać szczepienie ospy w okręgu po za obrębem swojej siedziby za poborem należytości ustanowionej w miarę ilości szczepionych.

Politycznej władzy krajowej służy prawo zarządzać od czasu do czasu szczepienie ospy w okręgach sanitarnych przez lekarza powiatowego.

Przemawia p. Chrzanowski i wnosi następującą poprawkę do ustępu 2. §. 14.:

W §. 14. ustępie drugim, po wyrazach: „zasiągnąwszy opinii c. k. krajowej Rady zdrowia“ — dodać należy:

„zaś co do instrukcji dla lekarzy miejskich w miastach, mających własny statut, to jest w Krakowie i we Lwowie, po wysłuchaniu także wniosków prezydenta miasta i Rady miejskiej tych miast“.

Izba popiera poprawkę p. Chrzanowskiego.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi następującą poprawkę do §. 14.:

Zamiast drugiego ustępu alinei II. §. 14. proponuję:

W instrukcji tej ma być szczegółowo określony także obowiązek tych lekarzy, co do bezpłatnego leczenia, dotkniętych chorobą zakaźną, pojawiającą się sporadycznie, tudzież leczenia bezpłatnego w ogóle ubogich chorych.

Marszałek odbiera przewodnictwo napowrót.

Przemawia p. Bobrzyński i przystępuje do poprawki p. Abrahamowicza jednak z pewną modyfikacją, mianowicie proponuje poprawkę tę w następującym brzmieniu: „W instrukcji tej ma być określony szczegółowo także obowiązek tych lekarzy do leczenia bezpłatnego chorych ubogich i chorych dotkniętych chorobą zakaźną lub zaraźliwą“.

Przemawia p. ks. Siczynski.

P. Abrahamowicz zgadza się na modyfikację jego poprawki przez p. Bobrzyńskiego.

Przemawia p. Czyżewicz.

Przemawia p. Bobrzyński, nawiązując do postawionej poprawki.

Przemawia sprawozdawca i przyjmuje poprawkę p. Chrzanowskiego i poprawkę p. Abrahamowicza zmodyfikowaną przez p. Bobrzyńskiego.

Przystąpiono do głosowania.

Marszałek poddaje pod głosowanie najpierw §. 14. z wyjątkiem drugiego ustępu.

Izba uchwała §. 14. z wyjątkiem drugiego ustępu zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek poddaje następnie pod głosowanie ustęp 2. z poprawką p. Chrzanowskiego przyjętą przez sprawozdawcę, tudzież z poprawką p. Abrahamowicza zmodyfikowaną przez p. Bobrzyńskiego i przyjętą przez sprawozdawcę.

Izba w głosowaniu uchwała ustęp 2. §. 14. zgodnie z wnioskiem komisji i przyjętymi powyżej przez sprawozdawcę poprawkami.

Sprawozdawca czyta §. 15.:

§. 15. Naczelnicy gmin (burmistrze), względnie Wydziały powiatowe nadzorują czynność urzędową lekarzy gminnych, względnie okręgowych i sprawują nad nimi władzę dyscyplinarną.

Dochodzenie dyscyplinarne należy wdrożyć, jeżeli lekarz zaniedbuje obowiązki urzędowe lub gdy stał się winnym innych przekroczeń służbowych.

Kary dyscyplinarne są: nagana, grzywna, która aż do wysokości 100 zł. w. a. może być nałożoną, a wreszcie usunięcie ze służby.

Zażalenia przeciw orzeczeniu dyscyplinarnemu będą rozstrzygane w toku instancji autonomicznych.

Przemawia p. ks. Siczynski i wnosi następujący dodatek do drugiego ustępu §. 15.:

W §. 15. do drugiego ustępu należy dodać: „Gdyby naczelnik gminy (burmistrz) mimo powtórnego wezwania nie dopełnił obowiązku tego, natenczas Wydział powiatowy ma prawo i obowiązek dochodzenie dyscyplinarne wdrożyć“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia sprawozdawca i nie zgadza się na poprawkę p. ks. Siczynskiego.

Izba w głosowaniu uchwała §. 15. zgodnie z wnioskiem komisji, a odrzuca poprawkę p. ks. Siczynskiego.

Sprawozdawca czyta §. 16.:

§. 16. W gminach mających własny statut mają być ustanowione stałe komisje zdrowotne.

Stałe komisje zdrowotne mogą być ustanowione także i w innych gminach, które własnych lekarzy utrzymują, tudzież dla okręgów lub dla całych powiatów, a to wskutek uchwały reprezentacyi gminnej, względnie powiatowej.

Takie komisje zdrowotne mają na celu jako organa fachowe doradzić administracyę odnośnych gmin lub okręgów sanitarnych w wykonywaniu zdrowotnego zakresu działania i starać się o ulepszenie zdrowotnych urządzeń.

Skład i czynność tych komisji zdrowotnych określi statut, wydany przez polityczną władzę krajową w porozumieniu z Wydziałem krajowym, po zasięgnięciu zdania c. k. krajowej Rady zdrowia.

Gdy w pewnej gminie, w okręgu lub powiecie zawiąże się taka stała komisja zdrowotna, należy o tem zdać sprawę Wydziałowi krajowemu i politycznej władzy powiatowej.

Przemawia p. Chrzanowski i wnosi następującą poprawkę do ustępu 4. §. 16.:

W §. 16. w czwartym ustępie po wyrazach „c. k. krajowej Rady zdrowia“ raczy Wysoka Izba dodać:

„zaś co do miast mających własny statut, po wysłuchaniu także wniosków prezydenta miasta i rady miejskiej tychże miast“.

Izba popiera poprawkę p. Chrzanowskiego.

Sprawozdawca przyjmuje powyższą poprawkę.

Izba w głosowaniu uchwała §. 16. zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką p. Chrzanowskiego przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta §. 17.:

§. 17. Każda gmina wraz z obszarem dworskim ma postarać się o to, aby w niej zapewnioną była dostateczna pomoc położnicza. Wydział powiatowy w porozumieniu z polityczną władzą powiatową oznaczy, które gminy i obszary dworskie mają połączyć się celem łatwiejszego spełnienia tego obowiązku wspólnym kosztem.

Wydział powiatowy ma działać w tym kierunku, aby w powiecie była do rozporządzenia dostateczna ilość egzaminowanych akuserek na przypadek potrzeby w gminach.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi następujący dodatek jako ustęp końcowy (trzeci) do §. 17.:

„W gminach, w których znajdują się akuszerki egzaminowane, nie mogą w obec tychże funkcyonować inne kobiety, nie mające żadnego wykształcenia położniczego“.

Przemawia p. Korytowski i wnosi następujący dodatek do §. 17.:

Po pierwszym zdaniu §. 17 raczy Wysoki Sejm umieścić dodatek:

„Gminy i obszary dworskie należące do okręgów sanitarnych, winny utrzymywać egzaminowane akuszerki“.

Izba popiera poprawki pp. Kramarczyka i Korytowskiego.

Przemawia p. ks. Siczynski i wnosi następujący dodatek do pierwszego ustępu §. 17.:

W §. 17. ustępie pierwszym. po słowach: „pomoc położnicza“ wnoszę dodać: „w ogóle. a w szczególności bezpłatna pomoc akuszerki dla ubogich rodzących“.

W ustępie pierwszym tego paragrafu zamiast wyrazów: „mają połączyć się“ należy zamieścić wyrazy: „mają być połączone“.

Izba popiera obie poprawki p. ks. Siczynskiego.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Korytowski.

P. Koziębrodzki Władysław przemawia pod względem formalnym i wnosi odesłanie wszystkich poprawek zgłoszonych do §. 17. wraz z tym paragrafem do komisji sanitarnej celem rozpoznania i zdania sprawy.

Przemawia p. ks. Siczynski.

Izba nie popiera wniosku p. Władysława hr. Koziębrodzkiego.

Przemawia sprawozdawca i przyjmuje pierwszą poprawkę p. ks. Siczynskiego umieścić się mającą przy ustępie pierwszym §. 17, oświadcza się zaś przeciw poprawce p. Korytowskiego.

Marszałek poddaje pod głosowanie §. 17 w stylizacji proponowanej przez ks. p. Siczynskiego t. j. z zastąpieniem wyrazów: „mają po-

łączyć się“ wyrazami: mają być połączone.

Izba odrzuca tę poprawkę i uchwała §. 17 w brzmieniu przez komisję proponowanem.

Następnie poddaje Marszałek dodatek p. ks. Siczynskiego do pierwszego ustępu §. 17 przyjęty przez sprawozdawcę, a mający się zamieścić po pierwszym zdaniu.

Izba uchwała ten dodatek.

Następnie odrzuca Izba wniosek p. Korytowskiego i wniosek p. Kramarczyka.

P. Abrahamowicz wnosi głosowanie „en bloc“ nad resztą paragrafów.

Marszałek objaśnia pod względem formalnym i poddaje pod głosowanie §. 18 w brzmieniu następującem:

§. 18. Wszystkie gminy, które utrzymują własnych lekarzy, mają poczynić odpowiednie zarządzenia celem niesienia natychmiastowej pomocy dla chorych, potrzebujących przytulku i opieki, oraz dla rodzących, a mianowicie mają one utrzymywać w pogotowiu odpowiednio urządzone lokal dla chorych, opatrzone w najniezbędniejsze potrzeby ratunkowe i przewozowe.

Izba w głosowaniu uchwała §. 18 zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Ponieważ ks. Siczynski zgłosił poprawkę do §. 19. przeto sprawozdawca odczytuje §. 19. w brzmieniu następującem:

§. 19. Wydział powiatowy, Rada powiatowa, Wydział krajowy i władze polityczne mają w ramach zakresu działania ustawami im przyznanego dążyć do dokładnego wypełniania postanowień niniejszej ustawy, a w razach zaniedbania zarządzić odpowiednie środki zaradcze.

Zażalenia przeciw powziętym uchwałom i dokonany zarządzeniom na podstawie niniejszej ustawy, rozstrzygają te władze, które w myśl ustawy gminnej i ustawy o reprezentacji powiatowej do tego są powołane.

P. ks. Siczynski przemawia i wnosi do pierwszego ustępu §. 19 następującą poprawkę, mianowicie: po wyrazie „zaradcze“ dodać wyrazy: „stosownie do przepisów ustawowych“.

Sprawozdawca przyjmuje tę poprawkę.

Izba w głosowaniu uchwała §. 19. zgodnie z wnioskiem komisji i przyjętą przez sprawozdawcę poprawką p. ks. Siczynskiego.

Marszałek poddaje pod głosowanie §. 20. i 21. w brzmieniu następującem:

§. 20. Nadzór zwierzchniczy, służący administracyi państwa w myśl postanowień ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (dz. p. p. Nr. 68) nad wszystkimi sprawami zdrowotnymi, niniejszą ustawą nie zostaje naruszony.

§. 21. Polityczna władza krajowa wyda, po zasięgnięciu zdania c. k. krajowej Rady zdrowia i w porozumieniu z Wydziałem krajowym, rozporządzenie wykonawcze do poszczególnych postanowień niniejszej ustawy.

Izba w głosowaniu uchwała §. 20 i 21 zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następnie poddaje Marszałek pod głosowanie §. 22., tytuł i wstęp projektu ustawy w brzmieniu następującem:

§. 22. Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ustawa

z dnia obowiązuja w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o urządzeniu służby zdrowia w gminach i obszarach dworskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam na podstawie §. 5 ustawy państwowej z dnia 30. kwietnia 1870 dz. p. p. nr. 68, co następuje:

Izba w głosowaniu uchwała §. 22., tytuł i wstęp projektu ustawy zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca prostuje następującą omyłkę druku w rezolucyi 2. mianowicie: w trzecim wierszu wyraz „lub“ należy zastąpić wyrazem: „tak“.

Następnie odczytuje sprawozdawca rezolucye:

1. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, aby przyspieszył uzupełnienie Uniwersytetu Lwowskiego wydziałem lekarskim.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby po wejściu w życie ustawy o urządzeniu

służby zdrowia w gminach i na obszarach dworskich, zmienił stosownie do §. 14. tej ustawy postanowienia o wynagrodzeniu za szczepienie ospy, tak, żeby lekarze okręgowi pobierali rzezczone wynagrodzenie w miarę ilości szczepionych.

3. Sprawozdaniem tem załatwione zostają petycye L. s. 660, 937, 1.061 i 1.062, wniesione przez gminy powiatu Łańcuckiego przeciw projektowanej ustawie.

Marszałek otwiera rozprawę nad rezolucją 1.

Przemawia p. ks. Siczynski.

Po zrzeczeniu się przemówienia przez sprawozdawcę Izba uchwała rezolucję 1. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca odczytuje rezolucję 2.

Izba uchwała rezolucję 2. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Przemawia p. Żardecki i wnosi uchwalenie następującej rezolucyi:

3. „Wzywa się c. k. Rząd, ażeby ze względu na położenie geograficzne kraju, skarb państwa przyczyniał się do wydatków sanitarnych“.

Przemawia sprawozdawca i czyni zależnem przyjęcie tej rezolucyi od tego, jeśli ona zostanie w ten sposób zmodyfikowaną, iżby zamiast słów: „skarb państwa przyczyniał się do wydatków sanitarnych“ zamieścić wyrazy: „pod wyższył wydatki ze skarbu Państwa na cele sanitarne w Galicyi.“

Posel Żardecki zgadza się na tę modyfikację.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z rezolucją p. Żardeckiego, zmodyfikowaną przez sprawozdawcę.

Następnie przyjmuje Izba wnioski komisji co do załatwienia petycji, wymienionych w trzecim ustępie wniosku komisji.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wydzielenia przysiółka Dobrucowej ze związku gminy Zimnejwody w powiecie jasielskim, a przydzielenia go do gminy Tarnowca tegoż powiatu.

Sprawozdawca poseł Wereszczyński wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji administracyjnej.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o regulacji rzeki Biały i o uzupełnieniu obwałowania prawego brzegu Dunajca.

Sprawozdawca poseł Wereszczyński prosi o następujące omyłki druku: mianowicie w projekcie przedłożonej ustawy w §. 3 ustępie pod 1) zamiast „dodatku“ ma być datku, tak samo w ustępie 3 zamiast „dodatków“ ma być datków także w §. 4. w wierszu pierwszym zamiast „rat dodatków“ należy czytać: datków.

Pod względem formalnym wnosi sprawozdawca odesłanie powyższego sprawozdania do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Zolla w sprawie zbadania potrzeby zmiany §. 9. ustawy konkurencyjnej z dnia 15. sierpnia 1866 (Dz. u. kr. nr. 28).

P. Zoll uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie powyższego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba uchwała zgodnie z tym wnioskiem bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego:

a) z petycji gminy Okleśna powiatu chrzanowskiego o przełożenie projektowanego przekopu na rzece Wiśle;

b) z petycji gminy Laszki, powiatu jarosławskiego, o subwencję na regulację rzeki Szkła;

c) z petycji Jana Neleca z Woli wadowskiej powiatu mieleckiego o znizenie datku konkurencyjnego do regulacji Nowego Brnia z dopływami.

Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski odczytuje sprawozdanie o petycji powyżej pod a) wymienionej, z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 663 gminy Okleśna powiatu chrzanowskiego o przełożenie projektowanego przekopu na rzece Wiśle, odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Jan hr. Tarnowski odczytuje sprawozdanie komisji z petycji powyżej pod b) wymienionej, z następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 847 gminy Laszki powiatu jarosławskiego, o subwencję na regulację rzeki Szkła, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia z poleceniem zbadania sprawy na miejscu, ewentualnie sporządzenia projektu technicznego i wykonania najpilniejszych robót ochronnych, przy pomocy krajowej i państwowej dotacji, przeznaczonej na popieranie mniejszych robót melioracyjnych.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Jan hr. Tarnowski odczytuje sprawozdanie komisji z petycji powyżej pod c) wymienionej, z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 888 Jana Neleca z Woli wadowskiej powiatu mieleckiego, o znizenie datku konkurencyjnego do regulacji Nowego Brnia z dopływami, odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i załatwienia.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie wniosku Wydziału krajowego o budowie pawilonu chirurgicznego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Sprawozdawca poseł Czyżewicz uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na budowę pawilonu chirurgicznego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie i na wewnętrzne tegoż urządzenie przeznacza Sejm kwotę stu dwudziestu pięciu tysięcy (125.000) zł. w. a. płatną w dwu rocznych ratach począwszy od roku 1891.

W tym celu wstawia w budżet szpitala św. Łazarza w Krakowie, jako wydatek nadzwyczajny rubryki XI. „utrzymanie budynków“ przy poz. 48. 2. „nadzwyczajne“ kwotę sześćdziesiąt i pięć tysięcy (65.000) zł. w. a. na rok 1891, a 60.000 zł. na rok 1892. wstawić poleca.

Izba w głosowaniu uchwała oddzielnie ustęp 1. i ustęp 2. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku Wydziału krajowego co do przyjęcia na fundusz krajowy kosztów utrzymania małych Tuchajów.

Sprawozdawca poseł Scipio uwolniony od czytania sprawozdania czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje na fundusz krajowy koszt utrzymania małych Tuchajów w kwocie 302 zł. 75 ct., należnych magistratowi miasta Lwowa od gminy Basznia powiatu cieszanowskiego i sumę tę 302 zł. 75 ct. wstawia w budżet na rok 1891.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przyjęciu na fundusz krajowy kosztów utrzymania należnych gminie Buda-Peszt za Antoniego Ulechli.

Sprawozdawca poseł Scipio uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Koszta utrzymania Antoniego Ulechli należne magistratowi w Buda-Peszcie od gminy Krościenko powiatu nowotarskiego, pokryte być

mają z funduszu krajowego, a na ten cel wstawia się 141 zł. 91 ct. w budżet krajowy na rok 1891.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o czynnościach dotyczących się krajowej szkoły średniej gospodarstwa lasowego we Lwowie. Sprawozdawca p. Zamoyski.

Z powodu nieobecności sprawozdawcy Izba przystępuje do punktu 10. porządku dziennego, którym jest sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego w sprawie podniesienia gospodarstwa nabiałowego.

Sprawozdawca poseł Langie uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby postarał się o instruktora mleczarstwa i otwiera na ten cel Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 2.000 zł.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wprowadził praktyczną naukę mleczarstwa w niższych szkołach rolniczych i otwiera mu na ten cel kredyt do wysokości 1.200 zł.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby ogłosił konkurs na napisanie podręcznika „o mleczarstwie“ dla uczniów szkół rolniczych i otwiera mu na ten cel kredyt w kwocie 500 zł.

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby postarał się u c. k. Rządu o stosowną subwencję ze skarbu państwa na podniesienie mleczarstwa w Galicyi.

5. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wpłynął w właściwej drodze na reprezentacje miast, izby zaprowadziły ścisłą kontrolę jakości wprowadzanych do miast artykułów nabiałowych.

P. Struszkiewicz wnosi zamknięcie posiedzenia z powodu spóźnionej pory.

P. Rutowski sprzeciwia się temu wnioskowi.	następne na dzień 21. listopada b. r. godzinę 10 rano.
P. Jan hr. Tarnowski wnosi zamknięcie posiedzenia.	Porządek dzienny tego posiedzenia zostanie pp. posłom rozesłany.
Izba uchwała zgodnie z wnioskiem p. Jana hr. Tarnowskiego.	Koniec posiedzenia o godzinie 3. m. 30 po południu
Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza	

Marszałek krajowy:

Eustachy Sanguszko w. r.

Sekretarze:

Stan. Jędrzejowicz w. r.

Teliszewski w. r.